

RYTYS

Rytys – rytinis, iš rytų pučiantis vėjas. Puslapis „Rytys“ pristato JAV lietuvių naujienas iš rytų pakrantės valstijų.

Redaktorė Vaida Lowell • El. paštas: draugas.east.coast@gmail.com

Mokyklos vidiniame kiemelyje tylos minute buvo pagerbtos Sausio 13-osios aukos. Kairėje – Lietuvos ambasados JAV ministras patarėjas Mindaugas Žickus, dešinėje – mokyklos direktorė Jūratė Bujanauskas. Evaldo Bujanausko nuotraukos

Nes jų širdys plaka mūsų širdyse

ŽIVILĖ UČKURONIENĖ

Sausio 9 dieną Washingtono, DC Kristijono Donelaičio liuanistinėje mokykloje (KDLM) varpo dūžiais ir prasmingais žodžiais „Skambėki per amžius vaikams Lietuvos – tas laisvės nevertas, kas negina jos“ prasidėjo Sausio 13-osios minėjimas ir istorijos pamoka, skirta 3–8 klasių mokiniams. Prieš 25-erius metus beginkliai Lietuvos žmonės stojo į kovą dėl Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės.

Šiame minėjime prisiminimai ir mintimis, ką jiems reiškia Sausio 13-oji, pasidalijo mokyklos direktorė Jūratė Bujanauskas bei Lietuvos Respublikos ambasados JAV diplomatas Mindaugas Žickus. Tada, prieš 25-erius metus, jie buvo dar vaikai; jie iki galo nesuprato, kas vyksta, bet jau tē, kad tai Laisvė ir Nepriklausomybė yra kažkas nepaprasto. Lietuviai turi ypatingą – laisvės kovotojo – geną. Diplomatas ragino vaikus didžiuotis tuo, nes ne ginklai, ne tankai, ne kariuomenė, o vienybė, daina, troškimas, tikėjimas yra pats nenugalimiasias

ginklas. Vaikai, kurie negyvena Lietuvoje, kurie gimę JAV, bet mokosi lietuvių kalbos, jau prisideda prie lietuvių tautos išsaugojimo, nes kai nėra kalbos, nelieka ir tautos. Štai kokį didelį darbą vardan Lietuvos jau dirba mūsų vaikai lankydami liuanistinę mokyklą.

Istorijos mokytojas Audrius Kirvelaitis paminėjo sunkius ir ilgus lietuvių tautos žingsnius iki tos tragiškos 1991 m. sausio 13-osios nakties. Kovą 1944–1953 metais pralaimėję partizanai paskleidė žinią visai Lietuvai, kad ginklais laisvės neiškovosime, nes per maži esame – turime surasti kitą ginklą. O tai yra vienybė ir tikėjimas. Lietuva taip stipriai norėjo būti laisva, kad 1991 metais užteko tik vieno kreipimosi į tautą. Gyva žmonių jūra apjuosė svarbiausius Lietuvai pastatus: Spaudos rūmus, Radijo ir televizijos pastatą, Televizijos bokštą, Aukščiausiąją Tarybą. Paprasti, tokie kaip mes, mokytojai, gimnazistai, darbininkai – visi, visi... Juk nevažiuos tankai, nešaudys kariai į beginklius žmones, skanduojančius: „LAIS – VĖ, LIE – TU – VA“. Bet, deja, tie tankai pajudėjo...

7 klasės mokinė Monika Krunkaitis garsiai perskaitė kiekvieno žuvusio

Kristijono Donelaičio liuanistinės mokyklos mokiniai įdėmiai klausėsi istorijų apie Sausio 13-ąją.

vardą ir pavardę, o kitų klasių vaikai priklijavo ant atminimo lentos žuvusiųjų portretus bei uždegė žvakutes. Tuo tarpu istorijos mokytojas Audrius perskaitė biografinius faktus apie tuos didvyrius, kurie paaugojo savo gyvybės, kad Lietuva būtų laisva.

Pamoka baigėsi mokyklos vidiniame kiemelyje, kuriame iš degančių žvakutėlių buvo sudėliotas žodis LAISVĖ, o žuvusieji pagerbti tylos minute, taip prisijungiant prie Lietuvos Res-

publikos ambasados Washingtono organizuotos akcijos „Būkime kartu“. Neužmirštuolės trapus žiedelis, prisegtas prie kiekvieno mūsų širdies – tai vienybės simbolis, primenantis – jie gyvi! Jie gyvi tol, kol mes garsiai apie savo laisvės kovotojus kalbame, kol jų širdys plaka mūsų širdyse.

Živilė Učkuronienė – Kristijono Donelaičio liuanistinės mokyklos mokytoja

Ant atminimo lentos vaikai priklijavo žuvusiųjų portretus ir uždegė žvakutes.

Degančiomis žvakutėmis buvo parašytas žodis LAISVĖ.